

అనువాదిత కెత్త

మాడోడితు... ఆగలే ననగే నన్న వాచిన నేనపాగిద్దు. వాచన్న గిరవి ఇట్టు, మత్తే బందు బిల్లిన మొబిలిన్న తీరిసుత్తేనీంట లుపాయ హోళదాగ నాను ఏరాళనాదే.

వేయ్యర్, దోడై గాతుద రసభరిత అస్వారాగస్ దంపుగళన్న కలాత్కవాగి శ్యాంగరిసి నన్న అభిమానియి ముందిరిసిద. అవుగళ మేలే చెల్లిద బెణ్ణె నిధానవాగి ద్రవ రూపదల్లి కరగుత్తా, అదర మధుర సువాసెన నన్న ముగిసేడగే బిససోడగిదాగ నన్న హసిపు కేరళమోడితు. నన్న నల్లేయి సాహిత్యభిమాని హసిద హబ్బులియుంట ఆ రసభరిత అస్వారాగస్ దంపుగళన్న మెల్లుత్తిరువుదన్న నోముత్తా నాను ఆకేయిందిగి సాహిత్య ప్రకారదల్లి నాటకద మహత్తుద బగ్గె చెంజుసుత్తిద్దుంట ఆకె తట్టేయన్న స్వచ్ఛగోళిందటు.

“మేడం, కాఫి?” నాను కేళిదే.

“చిహ్న, ఖీజో. ఐస్క్రోం మత్తు కాఫి.”

నానిగ ఏరాతంకొగి ననగొందు కాఫి మత్తు నన్న అభిమానిగాగి ఐస్క్రోం మత్తు కాఫియన్న ఆడచర్చ మాదిరే.

“ఒందు విజారదల్లి మాత్ర నాను ఎందిగూ రాజీయాగువుదిల్ల...” నన్న అభిమాని గంభీర స్వరదింద హేళిదటు: “ఉట ముగిసి ఏకువాగ మక్కు స్వల్ప తిన్నబముదిత్తు ఎంబ భూవనేయింద ఎద్దోళబేఱు.”

“నిమగే మత్తీస్టేనాదరూ తిన్బేకు అంత అనిసుత్తిదేయా మేడం?” నాను కేళిదే.

“చిహ్న, నో, నో... నిజవాగలూ ననగే హసియే ఇల్ల! నాను సామాన్వాగి లంచన్న తేగెదుకోళ్లువుండే ఇల్ల. బెళ్గే బందు కాఫి బిట్టరే సంజీ లూటి, అష్టో యావత్తుదారూ లంచో తేగెదుకోండరూ, అదు తుంబా, తుంబా, తుంబా ల్యోటో. నిమ్మ హాగే హేవి లంచో యావత్తు ఇల్లప్ప! అదన్న కల్చికోళ్లులూ ననగే ఆగువుదిల్ల.”

“చిహ్న!” బెరే ఏను హేళువుదించే ననగే తోలెకల్లిల్ల.

అందు నన్న అద్వాపు చేసుగిరలిల్లవెందు కాణిసుత్తదే. నావు కాఫిగే కాయుత్తిరువాగ హేడో వేయ్యర్ శ్యాంగరిశద బుట్టియల్లి దప్పదప్పనేయి రసభరిత పిఇచ్చాగళన్న ప్రదర్శిసుత్తా దైనిగో హాలినోళగే బంద. అవన ముఖిద మేలే కృతక నగు ఎద్దు కాణిసుత్తుత్తు. పిఇచ్చాగళ గులాబి రంగు ఆగానే ప్రాయిక్క బంద హేళైన కేసెగళంతే మిరుగుత్తిత్తు. ననగే గొత్తిరువటే అదు పిఇచ్చాగళ కీజనే ఆగిరలిల్ల. బెలే ఎష్టో. అదూ గొత్తాగలు తడవాగలిల్ల. నన్న సాహిత్యభిమాని మాతనాదుత్తులే సహజవాగి ఎంబంతే బుట్టియింద బందు కణ్ణన్న ఎత్తి కచ్చిదటు.

“నివు ఆ దిర్దు మటనో చొప్పో తిందు హోళేన గొబ్బరద గుండి మాడికోండిరి! నిమగే ఈగ బేండరూ బందు ఘ్రంథో తిన్నలాగువుదిల్ల! ననగే నోఇ! ఈ ఖీజో తిందా కూడ నన్న హోళేయల్లి మక్కు అష్టు జాగ ఉళదిరుత్తదే... అద్భుతో లంచో యావత్తు ల్యోటో, సరాళవాగి ఇరబేకు ఎందు హేళువుదు!”

“ఒందు జుచుబి మటనో చొప్పో.”

వేయ్యర్ నాటపోయవాగి యయ్యారదింద బళకుత్తు బిల్లన్న తందిత్త.

నాను తక్కుణ శ్యోర్లరన్న తెరదు నోడిదే. బిల్లన్న పావతిసి ఉళిద మూరు ఘ్రాంకుగళన్న వేయ్యరనగే భక్తిసు కోట్టే, నన్న అభిమాని ఆ మూరు ఘ్రాంకుగళన్న